

φανερώνω

φανερώνω, ρ. [<μσν. φανερώνω <αρχ. φανερω + κατάλ. -ώνω], φανερώνω. **1.** αποκαλύπτω, γνωστοποιώ, προδίδω κάτι που ήταν κρυφό ή μυστικό: «σου εμπιστεύτηκα ένα μυστικό κι εσύ το φανέρωσες σ' όλον τον κόσμο || πήγε στην αστυνομία και φανέρωσε την κρυψώνα του φυγόδικου». (Λαϊκό τραγούδι: *μάθε, βρε Μεγαρίτισσα, πως σ' αγαπώ και λιώνω, μα δεν αντέχω να πονώ, γι' αυτό στο φανερώνω*). **2.** στο γ' εν. πρόσ. **φανερώνει**, έχει το νόημα, σημαίνει: «η στάση σου φανερώνει πως δε με συμπαθείς ιδιαίτερα». Συνών. *δείχνει / δηλώνει / σημαίνει*.

- δε φανερώνει τα χαρτιά του, βλ. λ. [χαρτί](#).
- φανερώνω τα χαρτιά μου, βλ. λ. [χαρτί](#).
- φανερώνω το αληθινό μου πρόσωπο, βλ. λ. [πρόσωπο](#).
- φανερώνω το πραγματικό μου πρόσωπο, βλ. λ. [πρόσωπο](#).
- φανερώνω τον αληθινό μου εαυτό, βλ. λ. [εαυτός](#).
- φανερώνω τον πραγματικό μου εαυτό, βλ. λ. [εαυτός](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας